

Sicken städdag.

Strålände sol, härligt ambitiösa människor och massor av korv och dricka för städarna. Det är som gjort för en rekordstäddag i vår förening. Mycket riktigt, så blev det också. Aldrig förr har så många ställt upp och jag fick för första gången sedan jag gjort inköp, köra och göra ett komplementköp av korv och dricka.

Städgången drog iväg mot sina städområden och det var fantastiskt att se hur Gunilla och Alf inövade en viss teknik på städarna, så att de kunde gå och arbeta i den branta slänt som ingår i deras arbetsområde. Det påminde om bergsgetterna i Österrike som också är specialister på att röra sig i sluttningar. Folk utifrån stannade till för att beskåda aktörerna. Ninnis gäng slet och rev i häcken som vanligt. Jordförbättring gjordes och häcken blir finare och finare för varje år. Hårda gänget under ledning av Per Andersson jobbade på med vetskap om en särdeles trygghet i den fd. ambulansföraren och det behövs i den långa sträcka som är deras städområde. Här var t.o.m. en som blev lite orolig över något vått i ansiktet. Det visade sig bara vara lite svett, men det kändes klart lite obehagligt då han aldrig varit med om det tidigare. Han jobbar som kommunalarbetare i Ljungby kommun. När Per lugnat honom och förklarat att det inte är något farligt så öste han på igen.

Anders som ny ledare för specialgruppen vid paradiset skötte som vanligt sin uppgift och jobbar man så nära Paradiset så måste man vara specialutbildad. Specialutbildningen består i att vara hörsam om någon viskar från skogen, "Från och med idag skall du vara med mig i Paradiset". Då gäller det att stå emot och det kan Anders som den smålänning han är. Det skall inte komma några och värva mina lagkompisar, för då skall det kosta rejält. På så vis blir gruppen intakt och arbetet fortskrider med glädje.

De inre områden har det lite lättare då de slipper den yttre påverkan av nyfikna som stannar upp och funderar. Jag hörde några stycken som tyckte det var konstigt att en stugförening hade råd med att hyra in högklassiga städproffs, för det måste det ju vara med så suveränt resultat. Samtidigt har de ett annat problem, och det är att deras arbete syns dagligen av övriga stugägare. Därför är det extra viktigt att de som jobbar inom området är psykiskt starka och har en speciell städledarutbildning inom Tyludden. Vid arbete inom området så måste jag nämna dessa fantastiska målare. De var i år uppdelade i två grupper där Anki och Mia stod för den vita oskyldiga färgen på staket och bänkar. Det mest fantastiska med Anki och Mia var att de på ett mycket härligt sätt sjöng tvåstämmigt den gamla fina barnvisan, "Jag skall måla hela världen lilla mamma". Det kändes behagligt i nostalgisinnet. Jag fortsatte och vid lekstugorna vid sandlådan målade sextetten Mats, Stig, Göran, Allan, Stig P, och Jonny. De hade smittats av tjejerna sång och sjöng de också, men

de var ju män och kunde klart inte stämma i sådana barnsliga sånger. Nä, här blev det tuffare tag med den gamla Rolling Stones låten som passade som handen i handsken i detta sammanhang nämligen "I see a red door and i want to paint it black".

Det trotsar allt musikaliskt jag upplevt men att se denna glädje i måleriet är en obeskrivlig erfarenhet. Jag pratade lite med målarna och de avslöjade att de hade planer på att lansera sig som de sjungande målarna med namnet "The Painters" och ta jobb där även deras sång uppskattades. Ni som hörde låten i Luften, det var inta Rolling Stones, det var sextetten "The "Painters.

Sist men inte minst. Mattanterna. De har allt. Skönhet, trevliga och ett behagligt sätt, som blir som en extrakrydda på korven. Mia, Ulla, Maria, Titti, Eva, Anna, har nyligen genomgått en specialkurs på Korvändarakademien och det gav resultat direkt. Det är viktigare än vi tror at vilket håll vi vänder korvarna. Någon tyckte att det påminde om den gamla filmen "landstormen lilla Lotta" och till nästa år kunde de klä sig i Hemvärnsuniform och servera ärtsoppa. Jag nämnde det för någon av mattanterna och det visade sig vara omöjligt att få ärtsoppan att bli kvar i korvbrödet.

Än en gång ett stort tack till alla er som tillsammans bidrog till rekordstäddagen.

Städgeneralen Rune